

Arrest

nr. 215 854 van 28 januari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Bidsprinkhanenlaan 21
1170 WATERMAAL -BOSVOORDE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 26 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 november 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. DE WOLF en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Guineese nationaliteit te bezitten. Uw vader is Malinke en uw moeder is Peul van etnische afkomst. U bent geboren in de stad Conakry, en groeide er op in de wijk Afanfanya. Later ging u met uw vriend M.S. in de wijk Anta wonen. U bent niet gehuwd, maar heeft een zoon die T.O. heet. Uw vader stief in 2015. Uw moeder, twee halfbroers en halfzus bleven in de wijk Kagbelein in Conakry wonen. Uw zoon bevindt zich op dit moment bij uw moeder. Na uw vertrek verhuisde zij naar haar geboortedorp Pita.

U liep school tot 2010. Midden 2012 startte u een gendarmeopleiding. Deze opleiding duurde een jaar en enkele maanden. U maakte ze af in juni of juli 2013. Sindsdien bent u actief in de gendarme van de mobiele politie-eenheid nummer 5 in de wijk Wahindara. U werkte in het secretariaat van deze politie-eenheid. U nam er verhoren af en stelde er processen-verbaal op. Als er ergens onrusten of manifestaties gaande waren, kon u wel worden opgeroepen om bij te treden in de mobiele interventie-eenheid.

Tijdens een manifestatie in 16 augustus 2016 in Conakry kwam u samen met uw mobiele interventie-eenheid tussen om de manifestanten te kalmeren, de voorwerpen die ze hadden opgesteld om de straten te blokkeren te verwijderen en manifestanten met wapens en voorwerpen op te pakken. Uw politie-eenheid arresteerde die dag een tiental mensen die vervolgens naar jullie basis gebracht werden. Alle arrestanten werden vervolgens verhoord. Sommige van de arrestanten werden door u vrijgelaten omdat u vond dat er onvoldoende bewijs was om hen 72 uur vast te houden of naar de procureur te zenden voor een beslissing in verband met een eventuele opsluiting. U liet deze arrestanten vrij zonder dat u daarvoor de toestemming vroeg of gekregen had van uw chef. Drie dagen na de manifestatie werd een vergadering gehouden waarin het optreden van de politie-eenheid en de individuele prestaties van de gendarmes tijdens de manifestatie geëvalueerd werd. Na afloop kreeg u een document van uw chef in verband met een inbreuk tijdens uw optreden die dag waarmee u zich moest melden in de gevangenis. U las op het document dat u door uw chef beschuldigd werd van de dood van een jonge manifestant die dag. U liet dit echter niet blijken aan uw chef, en beloofde zich te melden op de gevraagd plaats. U verliet vervolgens uw werkplaats, ging huiswaarts, maakte uw rugzak en vertrok. U ging niet meer terug naar uw werkplaats maar staakte uw job bij de politie-eenheid nummer 5 van Wahindara. De drie daaropvolgende weken leefde u ondergedoken op verschillende adressen.

U heeft Guinée verlaten op 28 september 2016. Op 21 november kwam u aan in Italië, waar u verbleef tot februari 2017. U bent België binnen gekomen op 4 februari 2017 en vroeg negen dagen later asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: uw identiteitskaart van Guinée, uw rijbewijs, een attest van de psycholoog, zes foto's en een krantenartikel.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan gehecht worden aan de door u voorgehouden problemen die zouden ontstaan zijn na de vrijlating van enkele arrestanten in de nasleep van een manifestatie in Conakry op 16 augustus 2016.

Vooreerst is de oorzaak van uw voorgehouden problemen niet overtuigend. Uit uw relaas blijkt dat uw chef u trachtte te straffen omdat u een aantal mensen die waren opgepakt tijdens de manifestatie van 16 augustus 2016 zou hebben vrijgelaten. Hij zou u willen straffen hebben door u de schuld te geven van het overlijden van een manifestant. U geeft aan dat u drie, vier of vijf mensen heeft vrijgelaten op 16 augustus omdat na verhoor bleek dat er onvoldoende bewijzen waren om ze vast te houden (CGVS, p. 14). Gevraagd hoe een vrijlating na een arrestatie normaal gezien verloopt wanneer er geen bewijzen zijn om iemand vast te houden, stelt u dat men kan overgaan tot een voorlopige vasthouding van maximum 72 uur of dat men de persoon kan vrijlaten op voorwaarde dat hij of zij een verklaring ondertekent en zich op geregelde tijdstippen aanmeldt (CGVS, p. 15). Gevraagd of er moet overlegd worden alvorens u overgaat tot de beslissing om iemand vrij te laten, antwoordt u dat uw chef zegt wie men moet vasthouden of vrijlaten (CGVS, p. 15). Gevraagd of u de dag van de manifestatie met uw chef overlegd heeft over de vrijlating van die drie, vier of vijf personen, geeft u aan dat jullie daar toen niet over gesproken hebben. U verduidelijkt vervolgens dat u uw chef niet consulteerde in verband met de vrijlating van deze arrestanten (CGVS, p. 15). Gevraagd waarom u dit niet deed, geeft u aan dat u vrij bent in uw functie en autonoom kan beslissing wie vast gehouden wordt en wie wordt vrijgelaten (CGVS, p. 15). Deze verklaring gaat evenwel volledig in tegen uw eerdere verklaring hieromtrent.

Gevraagd wat precies het probleem was indien u werkelijk vrij bent in uw functie en het besluit om arrestanten vrij te laten, legt u uit dat de chefs willen dat er goed over hen gesproken wordt en dat ze zoveel mogelijk mensen willen oppakken om hun grote chef tevreden te houden (CGVS, p. 15). Dat u aanvankelijk aangeeft dat overleg met uw chef nodig is, en later stelt dat u volledig autonoom kan beslissen over het vrijlaten van arrestanten, houdt geen steek. Uw opeenvolgende verklaringen hieromtrent doen twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw relaas.

Verder is de beschuldiging van uw chef aan uw adres weinig overtuigend. Zo is het merkwaardig dat u door uw chef zou beschuldigd zijn van het overlijden van een jongeman tijdens de manifestatie in Conakry op 16 augustus 2016. De jongere die tijdens deze manifestatie omkwam, werd immers gedood door middel van een geweerschot. U verklaart echter duidelijk dat u geen vuurwapen droeg gedurende uw interventie tijdens deze manifestatie (CGVS, p. 13). Later in het gehoor bevestigt u nogmaals dat de gendarmes geen wapens gebruiken bij hun tussenkomsten (CGVS, p. 15). Dat u door uw chef zou beschuldigd worden van een moord gepleegd door middel van een vuurwapen is bijgevolg weinig logisch. Hiermee geconfronteerd stelt u dat u een krantenartikel meenam om te bewijzen dat iemand stierf tijdens de manifestatie en dat u hiervan beschuldigd werd (CGVS, p. 16). Nogmaals uiteengezet dat het niet logisch is dat u beschuldigd wordt van het overlijden van een jongere die stierf door een kogel wanneer u tijdens uw functie nooit een wapen droeg, stelt u dat u niet de enige bent op het terrein (CGVS, p. 16). Erop gewezen dat niet getwijfeld wordt aan het overlijden van de jongeman, maar aan de beschuldiging aan uw adres, geeft u simpelweg aan dat u een document kreeg waarop stond dat u zich moest aanmelden (CGVS, p. 16). U slaagt er na drie opeenvolgende vragen niet in om enigszins te verklaren waarom u van deze moord verdacht zou worden. Vervolgens stelt u dat uw chef u beschuldigde en u dwong zich aan te melden voor deze misdaad. Uw chef wilde u namelijk straffen voor het feit dat u arrestanten had vrijgelaten (CGVS, p. 16). U slaagt er echter niet in te verklaren waarom uw chef u net op deze manier zou willen straffen, gezien u geen wapen droeg en dus niet verantwoordelijk kon zijn voor het overlijden van deze jongeman.

Dient nog te worden opgemerkt dat er de dag van de manifestatie een politieagent werd opgepakt op beschuldiging van de moord op deze jongeman. Gevraagd of u weet heeft van een arrestatie gelinkt aan de dood van de jonge manifestant, geeft u aan dat u begreep dat een officier werd aangehouden (CGVS, p. 16). Gevraagd waarom uw chef u zou beschuldigen van een moord waarvoor reeds een verdachte was aangehouden, reageert u simpelweg dat u begreep dat iemand werd opgepakt. Gesteld dat het niet logisch is dat u zou worden beschuldigd van een moord die u vooreerst niet kon gepleegd hebben omdat u geen wapen droeg en waarvoor ook reeds iemand was opgepakt, stelt u dat u vernam dat de persoon die werd gearresteerd een hogere rang had dan u en dat ze hem misschien vrijlieten (CGVS, p. 16). U geeft echter aan dat u niet weet of hij werd vrijgelaten of nog steeds in de gevangenis zit (CGVS, p. 16).

Verder is de wijze waarop u de door u gevreesde vervolging kon omzeilen niet geloofwaardig. Het is immers weinig aannemelijk dat uw chef u een document zou geven waarop de misdaad waarvan u wordt beschuldigd staat geschreven, hoewel uw chef moet geweten hebben dat u geschoold was en kon lezen – u deed immers secretariaatswerk op de politie-eenheid – en u vervolgens onbegeleid liet vertrekken. Gevraagd hoe u uw straf kon ontlopen voor de misdaad waarvan u beschuldigd werd door uw chef, stelt u slechts dat u naar huis ging, u omkleedde, een rugzak nam en vertrok (CGVS, p. 16). Gesteld dat het zeer onwaarschijnlijk is dat iemand die van een moord beschuldigd wordt vriendelijk gevraagd wordt zich bij de politie van Matam te melden zonder dat hij naar die plaats begeleid wordt, reageert u aanvankelijk opnieuw naast de kwestie. Opnieuw wordt u uiteengezet wat bedoeld wordt. Vervolgens zegt u dat ze een ticket geven en dat men alleen naar de plaats moet gaan om zich aan te melden. U verwijst hierbij naar de structuur en de discipline in het leger (CGVS, p. 17). Dat uw chef ervan zou uitgaan dat u zich vrijwillig zou gaan melden bij de politie van Matam met een document waarop u valselijk beschuldigd werd van moord, is niet geloofwaardig.

Opmerkelijk is verder dat u het document dat u werd afgegeven door uw chef, en waarin u beschuldigd wordt van de moord van de jonge manifestant en gevraagd wordt zich te melden bij de mobiele eenheid nummer 3 in Matam, niet kan voorleggen. Gevraagd waar het document zich bevindt, antwoordt u vaagweg Matam (CGVS, p. 17). Gevraagd of u het document in België kan krijgen om het aan het CGVS te bezorgen, stelt u dat u het document niet meenam en er het belang niet van inzag. Nogmaals gevraagd of u het zou kunnen laten opsturen naar België, zegt u van niet. U verklaart dit door te stellen dat er niemand is die u hiermee kan helpen. U voegt toe dat zelfs al u iemand vond die het zou willen opsturen, het nog steeds niet mogelijk zou zijn. Gevraagd waarom het niet mogelijk zou zijn, antwoordt u dat u het document daar liet.

Gevraagd waar u het dan precies gelaten heeft, zegt u dat u het in huis gooide. Gesteld dat als u het thuis achterliet, uw huisgenoot het u toch zou kunnen zenden, geeft u vreemd genoeg aan dat u niet in contact bent met die persoon (CGVS, p. 17). Nochtans gaf u in het begin van het gehoor duidelijk aan dat u nog in contact bent met uw vriend M.S. waarmee u samenwoonde (CGVS, p. 7). Hiermee geconfronteerd, geeft u inderdaad toe met hem in contact te zijn maar geeft u aan dat hij niet weet waarom u Guinée verlaten heeft (CGVS, p. 17). Erop gewezen dat dit document een centrale rol speelt in uw relaas en dat het interessant kan zijn het alsnog binnen te brengen, stelt u dat u het ergens gooide in huis en dat uw vriend het niet zal vinden. U voegt toe dat hij het u wel gestuurd had, had hij het gevonden (CGVS, p. 17). Dat u aanvankelijk aangeeft niet in contact te zijn met uw vriend, om deze verklaring bij te stellen als u geconfronteerd wordt met uw eerdere tegenstrijdige verklaringen, is opmerkelijk. Ook is het merkwaardig dat u aangeeft dat uw vriend niet zou weten waarom u Guinée verlaten heeft, wanneer u tevens aangeeft dat u weet dat u gezocht wordt in Guinée omdat deze zelfde vriend het u liet weten (CGVS, p. 17). Uw opeenvolgende verklaringen over waarom u dit document niet kan bekomen zijn tegenstrijdig. Uw verklaringen hieromtrent doen dan ook sterk twifelen aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Er moet verder gewezen worden op het feit dat u de beschuldiging van moord, komende van uw chef aan uw adres, onvermeld liet op de DVZ, terwijl het tijdens uw gehoor op het CGVS als een belangrijk element in uw problemen naar voren komt. U geeft op het CGVS namelijk aan dat u gezocht wordt omwille van deze beschuldiging, die uw chef zou gedaan hebben uit wraak voor de vrijlatingen van een aantal arrestanten. Hiermee geconfronteerd stelt u dat u begon te praten op de DVZ maar dat u geen uitleg kon geven. U moest een korte samenvatting geven en zou later de kans geboden worden de zaken in detail te vertellen (CGVS, p. 18). Uit het verslag van de DVZ blijkt evenwel duidelijk dat u beweert dat u gezocht wordt omwille van het vrijlaten van arrestanten en niet omwille van de beschuldiging van moord (vragenlijst DVZ, vraag 3.5). Dat u dergelijk element volledig onvermeld laat, ondergraaft verder de geloofwaardigheid van uw relaas.

Tenslotte dient opgemerkt dat u geen asiel heeft aangevraagd in Italië tijdens uw verblijf van vier maanden daar. Gevraagd om welke redenen u het naliet bescherming aan te vragen van zodra u zich in een veilig land bevond, stelt u dat het leven in Italië moeilijk was en dat er gemene en slechte mensen waren (CGVS, p. 10). Nochtans mag verwacht worden van iemand die zijn land van herkomst verlaat omwille van een gegronde vrees voor vervolging dat hij of zij bescherming aanvraagt van zodra dit mogelijk is. Dat u dit niet gedaan heeft gedurende uw verblijf van vier maanden in Italië is opmerkelijk en doet verder twifelen aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Omwille van alle hierboven aangehaalde redenen moet worden geconcludeerd dat geen geloof kan worden gehecht aan de door u voorgehouden problemen die zouden ontstaan zijn na de vrijlating van enkele arrestanten in de nasleep van een manifestatie in Conakry op 16 augustus 2016. Deze kunnen aldus geen basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming, met name de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegt zijn niet in staat bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteitskaart en rijbewijs hebben geen enkele bewijswaarde, daar u zelf aangeeft dat ze op frauduleuze wijze verkregen zijn. U verklaart de verschillen in naam en geboortedatum op uw identiteitskaart en uw rijbewijs immers door te stellen dat u de leeftijd op uw rijbewijs liet aanpassen omdat u te jong was om met de auto te rijden toen u deze kaart aanvroeg (CGVS, p. 4). U verduidelijkt vervolgens dat u betaalde voor het rijbewijs (CGVS, p. 4). Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijk document bijzonder relatief. Op uw identiteitskaart staat foutief aangegeven dat u werkte als chauffeur. U liet deze kaart tegen betaling opmaken nadat uw problemen in augustus 2016 zouden zijn begonnen (CGVS, p. 5). Een verklaring voor de verschillende namen op de twee kaarten heeft u niet (vragenlijst DVZ, vraag 8 en CGVS, p. 4).

Op de foto's die u voorlegt zijn een groep jongemannen in sportoutfit te zien. Op de foto is geen verwijzing te zien naar de gendarme, noch naar de zonet afgeronde opleiding die naar uw verklaringen de gelegenheid vormde voor het nemen van deze foto. Het is vanuit de foto moeilijk af te leiden in welke omstandigheden die getrokken werden. In elk geval kunnen de foto's de geloofwaardigheid van uw relaas niet herstellen.

Wat betreft het Belgische medisch attest van de hand van psycholoog Lydia M. moet worden gesteld dat dit op zich geen sluitend bewijs is voor de omstandigheden waarin u psychologische problemen gekregen heeft. Uit het attest blijkt immers dat de arts zich wat dit betreft baseerde op uw verklaringen hetgeen onmogelijk als een objectieve en betrouwbare bron kan worden aanzien. Bovendien werd het attest opgesteld op 19 april 2017, amper drie weken na uw eerste consult bij deze psycholoog. Het attest is dan ook niet van aard om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen.

het krantenartikel dat u voorlegt betreft een verslag van de gebeurtenissen op 16 augustus 2016 in Conakry, maar daar u en uw problemen er onvermeld in blijven, kan dit artikel de ongeloofwaardigheid van uw problemen niet herstellen

. C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker merkt in zijn verzoekschrift van 26 december 2017 op dat hij nog zeer jong is, niet altijd het juiste besef van het belang van sommige elementen heeft en dat hij te jong onttrokken werd aan zijn gezin.

Verzoeker legt uit dat hij in Italië geen opvang kreeg, dat niets hem werd uitgelegd over de procedure, dat hij angstig was in Italië te verblijven omwille van de moeilijke leefomstandigheden en dat hij er daarom voor koos in een veiliger land te blijven.

Wat betreft het interview bij de DVZ betoogt verzoeker dat hij geen besef had welke elementen belangrijk waren, dat er hem niet uitgelegd werd welke elementen moesten worden benadrukt en welke niet en dat men hem voortdurend aanspoorde om samen te vatten en het kort te houden.

Verzoeker benadrukt verder dat de politie in Guinee corrupt is. Hij legt uit dat zijn chef wraak wou nemen op verzoeker, omdat hij zelfstandig arrestanten had laten gaan zonder zijn overste te raadplegen. Verzoeker stelt dat, onafhankelijk van het feit dat de beschuldiging van verzoeker geloofwaardig was of niet, zijn chef deed wat hij wou.

Verzoeker haalt enkele bronnen aan die de aanwezigheid van corruptie binnen de politiediensten in Guinee bevestigen.

Verzoeker benadrukt zeer coherente en duidelijke verklaringen te hebben afgelegd. Rekening houdend met zijn leeftijd, de lange tijd sinds het effectief indienen van zijn verzoek om internationale bescherming en zijn profiel, meent verzoeker dat dient te worden vastgesteld dat zijn relaas geloofwaardig was.

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel. Verzoeker stelt dat blijkt uit de bestreden beslissing dat er geen rekening werd gehouden met de algemene principes die aan de basis liggen van de Conventie van Genève en werd er een overhaaste conclusie getrokken uit de houding van de verzoeker. Met houding bedoelen we een totaal gebrek aan kennis van alles buiten zijn dorp dat werd geïnterpreteerd als de wil tot het verstoppertje van een identiteit.

In ondergeschikte orde vraagt verzoeker de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker haalt artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aan. Verzoeker voert aan dat er geen enkel rapport over de situatie in Guinee aan het administratief dossier werd toegevoegd en dat verweerder de situatie niet heeft onderzocht. Verzoeker betoogt dat artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet niet voorziet in de mogelijkheid om de subsidiaire bescherming niet te evalueren indien het relaas of de herkomst van de verzoeker als niet geloofwaardig kan beschouwd worden. Verzoeker meent dat verweerder artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet schendt.

In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker de vernietiging van de bestreden beslissing.

Verzoeker wijst erop dat het persoonlijk onderhoud bij het CGVS plaatsvond in het Frans en dat de *protection officer* de beslissing in het Nederlands heeft neergeschreven. Verzoeker betoogt dat de dubbele vertaling (Soussou-Frans, Frans-Nederlands) schadelijk is voor het letterlijk neerschrijven van de verklaringen van een verzoeker om internationale bescherming. Hij voert aan dit niet conform de regels is, die werden bepaald voor de CGVS-verhoren door het CGVS zelf (http://www.cgvs.be/sites/default/files/brochures/brochure_charte-daudition_fr.pdf). Verzoeker haalt tevens artikel 17, § 1 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen aan. Hij voert aan dat het duidelijk is dat verweerder door de dubbele vertaling en de samenvatting van de antwoorden van verzoeker artikel 17 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 schendt.

In het verzoekschrift wordt gevraagd de “*de bestreden beslissing te hervormen en dienvolgens:*

In hoofdorde, verzoeker de status van vluchteling toe te kennen;

In ondergeschikte orde, verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen;

In uiterst ondergeschikte orde, de bestreden beslissingen te vernietigen en het dossier terug te verwijzen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek”.

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Verzoeker verklaart Guinee te zijn ontvlucht omwille van valse beschuldigingen van moord aan zijn adres. Verzoekers relaas weet echter niet te overtuigen.

2.3.2. Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoeker bij zijn aankomst in België het volgende verklaarde: “*Ik was gendarme sinds 2012. Ik was bij het Escadron Mobile N°5 in Wanindara. In augustus 2016 was er een manifestatie. Ik was secretaris van de commandant. Ik moest de interviews doen en een PV opstellen. Tijdens de manifestatie kwam een 21 jarige jongen om het leven. Wij hadden veel mensen aangehouden en ik had sommigen weer vrijgelaten zonder toestemming van de chef. Mijn chef had gezegd dat ik dat niet had mogen doen. Die mensen hadden voor de procureur moeten verschijnen. Hierdoor wordt ik gezocht.*” (vragenlijst CGVS, punt 3.5). Bij het CGVS houdt verzoeker nochtans een ander betoog voor. Zo verklaarde hij dat zijn chef hem uit wraak voor de vrijlating van enkele arrestanten ervan beschuldigde dat hij de jongen, die stierf tijdens de manifestatie, zou hebben gedood met zijn wapen (notities van het persoonlijk onderhoud van 25 september 2017 (hierna: notities), p. 11). Dergelijke fundamentele wijzigende verklaringen aangaande de reden om zijn land te ontvluchten, ondergraven de geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag. Immers kan niet aangenomen worden dat verzoeker kon vergeten te vermelden bij het CGVS dat hij beschuldigd werd van moord nu dit de onmiddellijke aanzet was van zijn vlucht.

2.3.3. In zijn verzoekschrift betoogt verzoeker dat hij geen besef had welke elementen belangrijk waren, dat er hem niet uitgelegd werd welke elementen moesten worden benadrukt en welke niet en dat men hem voortdurend aanspoorde om samen te vatten en het kort te houden. De Raad wijst erop dat verzoekers verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken aan hem werden voorgelezen en hij deze voor akkoord heeft ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen. Bij het invullen van de vragenlijst wordt de verzoeker om internationale bescherming erop gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de verzoeker om internationale bescherming geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. De Raad ziet geenszins in, noch wordt dit toegelicht, waarom verzoeker die wel toelichtte dat hij gezocht werd voor het vrijlaten van gevangenen zonder overleg met zijn overste (Dienst Vreemdelingenzaken) niet nog bondiger kan verklaren dat hij beschuldigd werd van moord op een arrestant (CGVS). Verzoekers argument kan in het geheel niet overtuigen te meer nu moord of doodslag een bijzonder zware beschuldiging betreft.

2.3.4. De waarachtigheid van verzoekers asielrelaas wordt voorts aangetast nu verzoeker aanvankelijk aangaf dat zijn chef beslist of iemand wordt vastgehouden of vrijgelaten (notities, p. 15), om even later te stellen dat verzoeker vrij is in zijn functie en autonoom kan beslissen over het vrijlaten van arrestanten (notities, p. 15). Dergelijke onverzoenbare verklaringen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van de oorzaak van verzoekers voorgehouden problemen, met name dat zijn chef kwaad was omdat verzoeker op de dag van de manifestatie arrestanten had vrijgelaten zonder overleg.

2.3.5. Verder kan niet worden ingezien dat verzoekers chef hem zou beschuldigen van de moord op een jongeman tijdens de manifestatie, nu verzoeker verklaarde dat de jongen gedood werd door middel van een gewerschot en verzoeker geen vuurwapen droeg gedurende zijn interventie tijdens deze manifestatie (notities, p. 13). Later in het gehoor bevestigde verzoeker andermaal dat de gendarmes geen vuurwapens gebruiken tijdens de manifestatie (notities, p. 15).

Daar waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat, onafhankelijk van het feit dat de beschuldiging van verzoeker geloofwaardig was of niet, zijn chef "*deed wat hij wou*", doet dit geen afbreuk aan het gegeven dat niet aannemelijk is dat verzoekers baas hem zou beschuldigen van een moord met een vuurwapen, wetende dat verzoeker geen vuurwapen droeg. Er kan niet worden ingezien dat verzoekers chef, indien hij toch "*deed wat hij wou*", geen andere manier had om wraak te nemen op verzoeker dan een zware beschuldiging die geen steek houdt nu hij diende te weten dat zijn manschappen geen wapens droegen en er bovendien al iemand opgepakt was voor de dood van de manifestant.

2.3.6. Immers verzoeker verklaarde inderdaad dat er iemand anders werd opgepakt voor de dood van de jongen ("*ik heb begrepen dat ze een politieagent, een officier hebben aangehouden*", notities, p. 16). Erop gewezen dat het niet logisch is dat verzoeker beschuldigd wordt van een misdaad waarvoor iemand reeds werd opgepakt, antwoordde verzoeker "*Ik ook ik heb vernomen dat ze een politieagent hebben opgepakt, toen ik nog in Guinee was, gedurende de drie dagen na de manifestatie maar het is een persoon die is opgepakt, die meer graden heeft dan mij, ik weet niet of ze hem vrijlieten of hij in de gevangenis zit, ze zoeken mij.*" (notities, p. 16). Verzoeker voegt eraan toe dat hij niet weet of die persoon nog vastzit of niet voor de misdaad (notities, p. 16). Nochtans kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker, die omwille van de beschuldiging van de moord op deze jongen zijn land ontvluchtte, zou trachten te weten te komen of de echte dader gevat en veroordeeld werd. Er kan wel degelijk verwacht worden dat verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming feitelijk actualiseert. Verzoeker dient zich immers te informeren over de wezenlijke noodzaak om van zijn land van herkomst verwijderd te blijven om redenen zoals gesteld in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Ook de wijze waarop verzoeker uitdrukkelijk geïnformeerd werd over deze beschuldiging getuigt van een verregaande gebrek aan professionaliteit. Zo is niet geloofwaardig dat verzoekers chef aan verzoeker een document zou geven waarop de misdaad waarvan hij wordt beschuldigd, vermeld staat en hem vervolgens onbegeleid zou laten vertrekken (notities, p. 16-17), nu het risico dat hij zou gaan lopen reëel is. Bovendien legt verzoeker dit document, waarin hij beschuldigd wordt van moord, niet neer en zijn verzoekers verklaringen hieromtrent niet coherent en ongeloofwaardig. Zo stelde verzoeker dat het document zich in Matam bevindt en dat hij het niet meenam naar België en er het belang niet van inzag (notities, p. 17).

Gevraagd of hij het zou kunnen laten opsturen naar België, antwoordde verzoeker van niet, stelde hij dat er niemand is die hem hiermee zou kunnen helpen en voegde hij eraan toe dat zelfs al hij iemand vond die het zou willen opsturen, het nog steeds niet mogelijk zou zijn (notities, p. 17). Gevraagd waarom het niet mogelijk zou zijn, antwoordde verzoeker dat hij het document daar liet en dat hij het in huis gooide (notities, p. 17). Erop gewezen dat verzoekers huisgenoot het hem toch zou kunnen zenden, liet verzoeker optekenen dat hij geen contact heeft met die persoon (notities, p. 17). Dit terwijl verzoeker eerder nog had aangegeven dat hij contact onderhield met zijn vriend M.S., waarmee hij samenwoonde (notities, p. 7). Hiermee geconfronteerd, bevestigde verzoeker met hem in contact te zijn, doch stelde hij dat M.S. niet weet waarom verzoeker Guinee heeft verlaten (notities, p. 17). Erop gewezen dat dit document een centrale rol speelt in zijn relaas en aangeraden het alsnog binnen te brengen, antwoordde verzoeker *"Ik heb het ergens gegooid in het huis, hij zal het niet vinden - als hij het had gevonden, had hij gestuurd"* (notities, p. 17). De vaststelling dat verzoeker aanvankelijk aangeeft niet in contact te staan met M.S., om deze verklaring even later bij te stellen naarmate hij geconfronteerd wordt met eerdere tegenstrijdige verklaringen, ondergraaft de waarachtigheid van zijn beweringen. Verder kan niet worden ingezien dat verzoeker aangaf dat zijn vriend niet zou weten waarom verzoeker Guinee verlaten heeft, wanneer verzoeker aangeeft dat hij weet dat hij gezocht wordt in Guinee omdat diezelfde vriend het hem liet weten (*"Hoe weet u dat ze u zoeken?"*, *"M.S., het is hij die met me praat, hij is mijn collega, als hij me lang niet ziet, toen ik hier naar België kwam, ik heb geprobeerd om hem te contacteren, ik had zijn nummer in mijn hoofd, ik heb het nummer gebeld en via fb - ik vond zijn nummer de messenger en mio"*, *"Wist u al in Guinee dat men u zocht?"*, *"Hij heeft me geïnformeerd"*, *"Hoe heeft hij dat gedaan? En hoe wist hij dat u gezocht werd?"*, *"Het is mijn collega, we werken in dezelfde service, en we leven samen - ik ben vertrokken zonder hem te informeren, ik toen ik de mogelijkheid had hem te bellen, hij heeft begrepen waarom ik vertrokken ben zonder hem te zoeken notities"*, p. 17). Dergelijke vaststellingen ondergraven verder de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden vluchtrelaas.

2.3.8. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar enkele artikelen in verband met de corruptie van de politie in Guinee, merkt de Raad op dat niet volstaat te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hiertoe in gebreke. Immers, gelet op voorgaande, kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers asielaas.

2.3.9. De Raad merkt op dat verzoeker op het moment van zijn vlucht uit Guinee reeds meerderjarig was zodat het argument van zijn jonge leeftijd slechts betrekkelijk is. Hoe dan ook ziet de Raad niet in hoe zijn 'jeugdige' leeftijd hem zou verhinderen coherente verklaringen af te leggen over zijn eigen leven en de gebeurtenissen in zijn werkomgeving die volgens verzoeker de aanleiding waren van zijn vertrek uit Guinee.

2.3.10. Voorts kan met het CGVS worden vastgesteld dat verzoeker zijn verzoek tot internationale bescherming in Italië niet heeft opgevolgd. Verzoeker wijst op de moeilijke levensomstandigheden in Italië en het gebrek aan opvang en begeleiding. Verzoeker werd op 21 oktober 2016 geregistreerd als verzoeker om internationale bescherming te Catania waar hij wel opvang had gekregen. Verzoeker had in het opvangcentrum alle mogelijkheden had zich te informeren over de verdere loop van de asielpcedure bij de centrumautoriteiten en/of de niet-gouvernementele organisaties. Verzoeker toont niet aan dat hij daartoe enige ernstige stappen heeft gezet. Deze nalatigheid is aldus een indicatie dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondergraaft de waarachtigheid van de door hem geschetste vervolging.

2.3.11. De door verzoeker voorgelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet doen wijzigen. Verzoekers identiteitskaart en rijbewijs hebben geen enkele bewijswaarde, nu verzoeker zelf aangeeft dat ze op frauduleuze wijze verkregen zijn (notities, p. 4). De Raad wijst erop dat verzoeker aldus nalaat zijn identiteit aan te tonen wat onaanvaardbaar is voor een persoon die in zijn land van herkomst deel uitmaakte van de politiediensten. Verzoeker komt ernstig tekort aan zijn medewerkingsplicht.

De foto's beelden een groep jongemannen in sportkledij af. Op deze foto's is geen enkele verwijzing te zien naar de gendarme, noch naar de zonet afgeronde opleiding die naar verzoekers verklaringen de gelegenheid vormde voor het nemen van deze foto (notities, p. 3). Op basis van deze foto's kan niet worden afgeleid in welke omstandigheden deze getrokken werden. Hoe dan ook kunnen deze foto's de geloofwaardigheid van verzoekers relaas niet herstellen.

Het krantenartikel betreft een verslag van de gebeurtenissen op 16 augustus 2016 in Conakry. Er wordt echter niets vermeld aangaande verzoeker of diens problemen.

2.3.12. Wat betreft het Belgische medisch attest van psycholoog Lydia M. van 19 april 2017 merkt de Raad op dat hierin wordt gesteld dat verzoeker aan PTSS lijdt, nadat hij getuige was van het dodelijk ongeluk van zijn broer tijdens de oversteek van de Middellandse Zee. Behalve de mededeling dat er nog geen tijd was om de feiten in Guinee te onderzoeken, maakt het medisch attest geen melding van verzoekers problemen omwille van gebeurtenissen in Guinee. De Raad stelt vast dat verzoeker enkel twee halfbroers heeft via zijn vaders die beiden in Guinee leven met zijn moeder en zus (notities p. 6 en 18 en vraag 17 Dienst Vreemdelingenzaken). Het medisch verslag is dan ook op foute verklaringen gesteund en vormen geen bewijs van de oorzaak van de eventuele psychische problemen. Het attest is aldus evenmin van die aard om de geloofwaardigheid van verzoekers beweringen te herstellen.

2.3.13. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat het persoonlijk onderhoud bij het CGVS plaatsvond in het Frans en dat de *protection officer* de beslissing in het Nederlands heeft neergeschreven. Verzoeker gaat er in deze verkeerdelijk van uit dat de taal van de procedure en de taal van het verhoor dezelfde moeten zijn (RvS 17 juni 2002, nr. 107.897). Uit vaste rechtspraak van de Raad van State blijkt dat uit artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet niet kan worden afgeleid dat de tolk die de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming vertaalt dit rechtstreeks moet doen in de taal van de procedure, noch dat de taal van het onderzoek uitsluitend het Nederlands moet zijn (RvS 6 januari 2003, nr. 114.257 van en RvS 9 maart 2004, nr. 128.986). Waar verzoeker verder betoogt dat de dubbele vertaling (Soussou-Frans, Frans-Nederlands) schadelijk is voor het letterlijk neerschrijven van de verklaringen van een verzoeker om internationale bescherming, blijkt uit het administratief dossier dat er zich tijdens het persoonlijk onderhoud geen vertaalproblemen hebben voorgedaan, dat noch verzoeker, noch zijn advocaat tijdens de verhoren opmerkingen hebben gemaakt aangaande de vertalingen en dat verzoeker alle vragen goed heeft begrepen. Verzoeker licht evenmin concreet in het verzoekschrift in welke verklaringen verkeerd opgenomen werden. Aldus kan blijken dat het de dubbele vertaling op geen enkele wijze een invloed heeft gehad op het correcte verloop van de behandeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

2.3.14. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.4.2. Verzoeker voert aan dat er geen enkel rapport over de situatie in Guinee aan het administratief dossier werd toegevoegd en dat verweerder de situatie niet heeft onderzocht. Verzoeker voert echter zelf geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Raad beschikt evenmin over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.5. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.5.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.5.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig januari tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK